

8

Catalunya serà competitiva dins la UE o no serà

Martí Estruch Axmacher

@MartíEstruch

(Lovaina, 1968). Periodista especialitzat en relacions internacionals. Llicenciat en Filologia Anglogermànica per la UAB i en Periodisme per la UPF.

Màster en Diplomàcia i Acció Exterior a l'IBEI-UPF.

Actualment és el responsable de Premsa i Comunicació del Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya (Diplocat – www.diplocat.cat).

Ha treballat per a la Generalitat de Catalunya com a cap de Comunicació Internacional (2012-2014), delegat a Alemanya (2008-2012) i cap de Comunicació del conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació de la Generalitat, Andreu Mas-Colell (2000-2003). Ha fet de periodista a l'Avui, VilaWeb, Barcelona Televisió i TVE.

Autor del llibre "Joan Fuster i Barcelona" (2012). Membre fundador del Grup de Periodistes Ramon Barnils.

L'any passat, tant Mercadona com Amazon van anunciar amb pocs dies de diferència la construcció de nous centres logístics a Catalunya. En ambdós casos es tracta d'infraestructures importants, amb espais que es compten per milers de metres quadrats i inversions de milions d'euros. D'anuncis d'aquesta mena no n'arriben cada dia, però n'hi ha uns quants al llarg de l'any i només indiquen una cosa: que l'aposta de les grans multinacionals per Catalunya és ferma i que les oportunitats de negoci superen de llarg el possible clima d'inestabilitat política que de ben segur detecten i analitzen aquestes empreses.

Hem de ser conscients que la situació geoestratègica de Catalunya és privilegiada des de molts punts de vista. El turístic és el més obvi, però també des de la perspectiva econòmica i comercial, de les comunicacions i fins i tot militar, la posició de Catalunya sobre el mapa i els recursos dels quals disposa la situen en una posició altament competitiva a ulls internacionals. De fet, cada cop és més clar que les úniques empreses que van deslocalitzar la seva seu a final de 2017 són les que van rebre pressions o incentius per fer-ho, per motius polítics i no econòmics o estratègics.

Els experts internacionals saben que una hipotètica república catalana seria més a prop de la locomotora europea que dels vagons de darrere i que un pol d'estabilitat

“*Els experts internacionals saben que una hipotètica república catalana seria més a prop de la locomotora europea que dels vagons de darrere i que un pol d'estabilitat financera i de prosperitat econòmica al sud d'Europa és altament necessari.*”

financera i de prosperitat econòmica al sud d'Europa és altament necessari. A Catalunya, les xifres econòmiques fa anys que acompanyen, i més si les comparem amb les de l'entorn més immediat: creixement, inversió estrangera, exportacions, empreses emergents, captació de fons europeus, etc. Sense el llast del dèficit fiscal, no cal ser un analista brillant per veure que les oportunitats augmentarien de forma exponencial.

Joseph Stiglitz, Premi Nobel d'Economia, és dels qui està convençut que una Catalunya independent seria econòmicament viable. No està sol, és clar. El també Premi Nobel Gary Becker havia dit el mateix fins i tot abans que Stiglitz. I altres economistes prestigiosos, mitjans de comunicació i agències de qualificació creditícia s'han posicionat de manera semblant. Fins i tot en els escenaris més negatius, en què Espanya es negués a reconèixer una Catalunya independent i mirés de boicotejar la seva (re)integració a la UE, la viabilitat econòmica és difícilment discutible amb arguments racionals i dades a la mà, que no sempre és el cas. Sense oblidar que aquest escenari negatiu perjudicaria també Espanya i la UE, i, per tant, esdevé automàticament un escenari poc probable.

S'ha parlat menys sobre la viabilitat econòmica d'Espanya en cas que Catalunya s'independitzi, i segurament preocupa o hauria de preocupar més. Com es gestiona i qui assumeix el deute públic? Però també, i sobretot, com equilibrarà Espanya els seus comptes públics si desapareix Catalunya? Potser sí que, de tant negar el dèficit fiscal, algú es pensa que l'economia espanyola no se'n ressentirà? En tot cas, convé recordar les múltiples ocasions en què els líders polítics catalans han expressat la seva voluntat de trobar una solució satisfactòria al tema del deute i també fórmules per continuar exercint la solidaritat amb les regions espanyoles més desfavorides, almenys durant un temps.

Una derivada menys polèmica del debat sobre la viabilitat econòmica d'una Catalunya independent és la de si els països petits poden ser competitius en un món globalitzat o si estan condemnats a ser insignificants. Dues consideracions sobre aquest tema. Una Catalunya independent no seria un país petit, sinó que jugaria a la lliga dels països mitjans. I segona consideració i més important. En els darrers anys s'han publicat nombrosos estudis que demostren que els països no-grans són sovint els que tenen més facilitat per adaptar-se a entorns de canvi, els que saben gestionar millor la seva economia i els que, en definitiva, acaben traient més profit de la globalització.

En l'àmbit internacional, també juga a favor de Catalunya el seu europeisme irredempt i la clara percepció que una república catalana no oposaria resistències a cedir a la UE les quotes de poder que s'acordessin. Hi ha moltes directrius europees en matèria macroeconòmica i pressupostària que actualment ja les apliquen les regions com Catalunya i no els governs estatals. Aplicar-les sense estar sotmesos a l'arbitrarietat política espanyola, que per exemple atribueix sostres de dèficit a les autonomies de forma insostenible, facilitaria molt la feina. I si, a més, com a estat independent, fos possible participar del sistema de coordinació de polítiques econòmiques de la UE i influir en el seu sistema de governança econòmica, els avantatges encara serien més grans.

“*Juga a favor de Catalunya el seu europeisme irredempt i la clara percepció que una república catalana no oposaria resistències a cedir a la UE les quotes de poder que s'acordessin.*”

En definitiva, la viabilitat econòmica d'una Catalunya independent està garantida, com ho estan la prosperitat i l'estabilitat financeres. Desgraciadament, no podem dir el mateix en cas contrari, si Catalunya es manté com una comunitat autònoma més, amb un Estat espanyol que massa sovint no només no l'ajuda, sinó que li va a la contra, com bé il·lustren els episodis del bloqueig de l'OPA de Gas Natural a Endesa de 2007, les pressions per descapitalitzar Catalunya la tardor de 2017 o l'etern escàndol del corredor Mediterrani.